

II

Livet i Danmark 1940 – 1943

GIV AGT! FARE

Advarsel:

Husk lige; bogen er skrevet af – korrektur er læst af –
grafisk opsætning af 84 årig – inhabil modstandsmand
– udgivet for egen regning og risiko på eget forlag.

II. Livet i Danmark 1940 – 1943;

ISBN: 978-87-991636-2-5

Copyright © 2009: Redaktion, produktion og layout:

Aage Staffe and Forlaget BOgPARTisanen

Forlaget BOgPARTisanen er ophørt.

Forlaget Ådalen udgiver bøgerne for fremtiden.

Bøgerne kan du låne på biblioteker - købe i boghandel
eller ved forlaget Ådalen.

På de følgende sider findes bøgerne som PDF filer.

Al henvendelse vedr. køb af bøger til

Forlaget Ådalen

Forfatter Aage Staffe

Præstemarksvej 9, 4040 Jyllinge

tlf: 46 73 17 24 E: mail: bogpartisanen@aage-staffe.dk

Forfatterens hjemmesider:

www.aage-staffe.dk medforfatter til www.befrielsen.dk

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i undervisningsøjemed og med
kildehenvisning.

Af samme forfatter:

En smeddreng går til modstand. BOgPARTisanen 2004

Åndssvag? tilladt? Hvordan? BOgPARTisanen 2004

Handicappet; Bangladesh. BOgPARTisanen 2007

I Livet i Danmark 1860 – 1940; BOgPARTisanen 2007

II Livet i Danmark 1940 – 1943; BOgPARTisanen 2007

III Livet i Danmark 1943 – 1945; BOgPARTisanen 2007

Vagabond i Europas ruiner – ung af alder – gammel af sind;

BOgPARTisanen 2009

Isvintre før og nu; BOgPARTisanen 2009

Fred – Terror – Krig

Tyskland – Europa 1914 – 33 – 39

Besættelsestidens historie I - 6.

Bind 1: Besættelsestidens historie I.

Bind 2: Besættelsestidens historie II. 1940 – 42

Bind 3: Besættelsestidens historie III . 1943 – 44

Bind 4: Besættelsestidens historie IV. 1944 – 45

Bind 5: Besættelsestidens historie V. Krigens sidste dage.

Bind 6: Besættelsestidens historie VI. Krigen efter krigen.

Bind 7: Gentager historien sig. Fred og sikkerhed.

Bind 8: Ikke -Vold; Civil Ulydighed; Mål - Midler - Metoder – Reaktioner

Forfatterens hjemmesider: www.aage-staffe.dk

medforfatter til: www.befrielsen.dk

E: mail: bogpartisanen@aage-staffe.dk Fotos: Aage Staffe.

For enkelte illustrationer har det været umuligt at finde frem til den rette ophavretsindehaver.

Såfremt vi på denne måde har krænket ophavsretten, er det sket ufrivilligt og utilsigtet.

Retmæssige krav vil selvfølgelig blive honoreret, som havde vi indhentet tilladelse i forvejen. Billeder og illustrationer er stillet til rådighed af:

Københavns Bymuseum, Randers Byarkiv,

Nakskov Lokalhistoriske Arkiv,

Arbejderbevægelsens Billedarkiv (ABBA),

Brande Museum, Nationalmuseet,

Tidsskriftet Håndslag, Arbeitermuseum Berlin,

Berlins Tekniske Museum, Danmarks Tekniske Museum,

Frihedsmuseet, Politiets Museum Kbh., Arbejds- og fabrikstilsynet,

Murersvendenes Aktieselskab, Polakkasernen i Rødby og

Arla Foods.

Printed in Denmark 2007. All rights reserved.

Forord

Hvem ejer historien?

Oversat til husholdningsdansk: Eksisterer den historiske sandhed?

En flig af svaret giver George Orwell i 1984 med udsagnet:

Den, der kontrollerer fortiden, bestemmer fremtiden

Dette kan tolkes som, at magthavere beskriver fortiden i et for dem positivt lys, for at bevare magt.

Redskabet kan være historiske eksperter, med den nødvendige videnskabelige ballast. Udgiverselskabet for Danmarks Nyeste Historie (DNH) er et af mange beviser på, at eksperter er udvalgt og har modtaget goder mod at yde den bestilte vare, thi

den, der kontrollerer arkiverne, behersker også fremtiden

Yderligere rejses spørgsmålet:

Hvem kan levere den hele og fulde sandhed om fortiden?

Historikeren eller den, der har været involveret?

Historikeren har ingen følelser i klemme, han er objektiv!

En påstand som jeg betvivler.

Historikere hævder, at når de ikke selv har været involveret, har de følgelig en mere korrekt og rationel tilgang til fortiden.

Rationel kan oversættes til fornuftsmæssig tilgang til fortiden.

De stempler dermed de involverede (øjenvidnerne) som ufornuftige væsener. Udtalelsen er usaglig og kan kun ses som en "fagforeningsmæssig" sikring af brødet, måske, hvis man skal være rar, en form for at prise den "faglige" ære, hvis en sådan eksisterer.

Hvilke formål har historikere med deres forskning?

Hvilke formål kan øjenvidner have?

Ved fremstilling af et historisk forløb kan skribenten vælge mellem flere metoder:

Den individuelle - idealistiske:

Der fokuserer på enkeltpersoner og disses indflydelse og betydning. Eksempelvis: Valdemar Atterdag – Napoleon – Stalin – Hitler osv.

**Øjenvidner
Historieskrivningens
værste fjender?**

Den marxistisk - materialistiske:

Her forsøger man at forklare de bagvedliggende årsagers indflydelse, de sociale – tekniske og markedsøkonomiske sammenhænge med fokus på almindelige borgers kår.

Eksempelvis: At den sorte død var en følge af trediveårskrigen.

Forskning

= at søge i oplukte høje, kræver ressourcer – uddannelse og for

Anden Verdenskrigs vedkommende adgang til arkiver. Ved udvælgelsen og sortering af dokumenters egnethed spiller forskerens personlige holdninger ind og influerer på objektiviteten. I denne proces har det betydning, at forskeren kan drøfte sit arbejde med erfarne studievejleder eller kolleger. Når dokumenter fremskaffes, skal de tydes og her stilles krav til særlige sproglige færdigheder. De mange forkortelser i tyske og allierede dokumenter og et ofte snurrigt kancellisprog sætter bom for de fleste amatører.

Forudsætninger og krav til historieskrivning:

Formålet kan under arbejdet være mere eller mindre uafklaret for den enkelte. Men det ligger mere eller mindre bevidst som styrende for hans arbejde og er dermed en medvirkende årsag til at begrebet objektivitet i historisk sammenhæng indenfor samtidshistorien er falsk varebetegnelse.

Jeg skal være den første til at beklage min mangelfulde uddannelse, derfor må du nøjes med dette, som det nu engang kan blive. Til gengæld skulle mine øjenvidne-skildringer kunne give dig indtryk af den almindelige borgers kår – sociale forhold og holdninger i en skæbnesvanger periode i Danmarkshistorien – og meget gerne vække til eftertanke og debat.

Mit formål med øjenvidneberetninger er og har været:

Ved beskrivelse af hændelsesforløb og deres baggrund forsøger jeg at give unge en mulighed for at finde deres eget ståsted – egne holdninger – trække paralleller op til vore dage, således at galskaben og vanviddet ikke fortsætter i det uendelige. Altså et pacifistisk formål.

Lærer du ikke af historien, må du betale for dens gentagelser.

Derfor går jeg noget pedantisk tilbage med nogle karakteristiske eksempler og perioder, for at du bedre kan forstå baggrunden for hændelserne under besættelsen.

Indhold

Forord	4 - 5	Hvad krævede prøjserne	74
Indhold	6 - 8	Et barn får krigen på kroppen	75
Kapitel 1	9	Danmark får et nyt forsvar	80
Besættelsen d. 9. april 1940	9	Varemangel – sort børs	84
1918–1920: Oprør fulgte på oprør	10	Maksimalpris – dyrtidstillæg – krisepoliti	84
Selvforsyningspolitik – Beskyttelsestold	13	Rationering - hamstring	86
Diktatorernes årti; 1930 – 1939	15	Vi får også en nyttehøve	88
München forræderiet	16	Krigshandlinger i 1940	94
9. og 10. november; 1938: Krystalnatten	20	For tysk krigsret	95
Racehygiejne – medlidenhedsdrab	21	Holdninger – grænseværdier	98
Kapitel 2	23	Kapitel 6	101
Ikke Angrebspakt	23	Luftangreb	101
Willi Boller en flygtnings skæbne	25	Shellhuset – Den franske Skole	108
Danske handelsskibe	29	Civilforsvar – luftmeldetjeneste	110
Udenrigsministres kvalitative forskelle:	31	Kapitel 7	113
Vinterkrigen – Finland	34	Danskeres modstandskamp	113
Danske politikere smittes af nazismen	38	Arbejdsløshed	114
Kapitel 3	39	Nødhjælpsarbejde	123
Isvinteren 1939 – 1940	39	Tysklandsarbejdere	126
På skøjter til Sverige	42	Kapitel 8	131
Krigen banker på Danmarks dør	48	Vækkes nationalfølelsen	131
Kapitel 4	49	Alsang – algang – kongemærker	131
En skoledrengs oplevelser 9. april 1940	49	Chr. d. X. en gudeskikkelse?	137
Danmark går i sort – total mørklægning	50	Danske damers militære betydning	139
Rostock Myten	52	Café Mokka – ludderbuler	142
Tysk anvendt psykologi	67	Kapitel 9	149
Danske reaktioner og følelser	67	Nazityskland overfalder Sovjet	149
Kapitel 5	71	En krigserklæring	154
Lydighedens år	71	Frikorps Danmark Waffen-SS oprettes	163

Indhold

Sejrherrerens vurdering	168	Kapitel 13	211
Kapitel 10	171	En dag i en arbejderfamilie	211
Trafik	171	Personlig hygiejne - brusebad	214
Gen-gas-kloakgas-på godt og ondt	173	Tørt tøj - kriminalitet blev et problem	215
Sporvogne – busser	175	Fødevarer	217
Persontrafik	180	Kapitel 14	219
Godstrafik	182	Faktorer – forlystelselivet	219
Færefart	182	September 1942: En stikkers tale	220
Særlige transporter	182	Modstandskamp – frihedskamp	220
Kapitel 11	183	Min og din opfattelse af frihedskamp?	221
Frøs Danskerne under krigen?	183	Civil ulydighed	221
Dansk brændsel	183	Telefonbomber:	223
Stødbrende	184	Folkestrejkerne 1943.	223
Trækul - kulsviere	184	Hvorfor opstod strejkerne?	223
Tørv blev udvundet i moser	185	Krigslykken vendte	223
Danefæ	187	Tyske straffe	224
Brunkul	189	Mål – midler – moral - etik	224
Lasternes huler! Sodoma - Gomorra	189	En partisankrigs præmisser	224
Stenkul	192	Likvidering af stikkere:	227
En ultrakort geologisk oversigt	192	Sandhedshunger – støjsendere	227
Kapitel 12	199	Illegale blade	229
Nødløsninger	199	Partiers udgivelse af illegale blade	230
Beklædning – Maksimaltøj	199	Kapitel 15	235
Planteolie – foderkager – margarine	201	Modstandskamp	235
Krydderier	202	Sabotage: Definition:	235
Te	204	Værnemager: Definition:	235
Tobak	205	Metoder: Lusk – list – fup – svindel	240
Kakao – slik	208	Aktionsforløbet i grove træer	242
Øl – sprut	208	Planlægning	243

Indhold

Opklaringsfasen	243	Metode – midler	290
Sabotagevagter	246	Skibssabotagens betydning	292
Tidsfaktoren	246	Tyske transportbehov	293
Våben	247	Gegenterror	294
Afvæbningsteknik	247	Danske skibe blev reddet	296
Tysk militært personel	247	Kapitel 19	299
Håndvåben	250	Sabotagens mål, midler og metoder	300
Maskinpistoler	251	Himmelfartskommandoer	313
BOPA-Gun	252	I træningslejr med Lille Svend	316
Lidt om sprængstoffer	253	Jernbanesabotøren Mads beretter	317
Brisante sprængstoffer	253	Tyske modforanstaltninger	317
Kapitel 16	255	Terrorattentater mod danske persontog	318
En forvildet – ung amatørers teorier	255	Kapitel 20	319
Holger Danske Teknik	258	Jernbanesabotagens betydning	319
Smededrengeteknik	259	Målemetode	320
Krigere i krig uden krudt og kugler	259	Den illegale presses betydning	321
BOPAs første stormangreb	262	Transport- og nedkastningsgrupper	321
Invasion – Håbet om fred vokser	263	Jernbaners sårbarhed – usårlighed	335
Vagtens rapport til Luftwaffe	264	Allierede luftangreb – invasionen	338
Sagesløse skal skånes	267	Kapitel 21	343
Telefonbomber;	268	Jernbanesabotagens betydning	343
Kapitel 17	269	Taktik – Strategi	347
Holdninger til modstandskampen	269	Nålestiktaktikken	350
Arbejderes holdninger til sabotage?	269	Jernbanestrejker – Civil ulydighed	350
Nazipropaganda	272	Sabotagen var koordineret	363
Sabotagen blev populær	277	Terrorattentater mod danske persontog	374
Dansk Industrisyndikat	280	Stikordsregister	375 - 380
Kraftcentralen – B&W	282	Personregister	381 - 387
Kapitel 18	285	Register for stederorganisationer	388 - 391
Skibssabotagens omfang	287	Litteraturliste	392 - 393

Nogle faktorer: Danmarks kampløse besættelse d. 9. april 1940

1918 – 1939 Fred? Våbenstilstand?

Industrialiseringen

Den franske revolution i 1789 blev én af de mange faktorer, som fik betydning for udviklingen i Europa. Revolution efter revolution skyllede ind over Europas lande, men blev slået ned med hård hånd.

For Danmarks vedkommende skete omvæltningen fredeligt med Stavnsbåndets ophævelse.

Hertil kom den tekniske udvikling. Maskinernes indtog betød, at vi fik fabrikker med tusindvis af arbejdere, der skulle betjene det nye grej. De, der før havde været bønder og daglejere, blev nu industriarbejdere.

De organiserede sig i fagforeninger med dertil hørende strejker og arbejdskampe for at sikre sig en rimelig eksistens.

Socialdemokratiet var indtil Oktoberrevolutionen i Rusland det førende parti for arbejderbevægelserne i Europa.

Men i 1914, hvor den første verdenskrig bryder ud, opstår konflikter inden for det tyske socialdemokrati. Pacifister, antimilitarister, der udgjorde venstrefløjen i det tyske socialdemokrati, kom i konflikt med partiet, fordi ledelsen stemte for krigsbevillinger. Partiet havde vedtaget, at det ville gå imod enhver form for angrebskrig, men ikke forsvarskrige.

Det blev afsløret, at trods den (kejserlige) regerings løfter om, at man ikke havde til hensigt at angribe andre lande, havde generalstaben for længst udarbejdet de angrebsplaner, som blev brugt ved angrebet på Frankrig.

I forbindelse med våbenstilstands aftalen i 1918 indgik den tyske generalstab og socialdemokratiet en aftale om, at hæren ville garantere en socialdemokratisk regering mod, at denne til gengæld ville bekæmpe revolutionære kræfter i form af anarkister – syndikalister og kommunister.

1918–1920: Oprør fulgte på oprør

I flere af de større tyske byer tog arbejderråd og soldaterråd magten: især de hjemsendte soldater prægede nu gadebilledet, hæren forsøgte at opretholde ro og orden, men støttede uofficielt i det skjulte de mange Freikorps, som direkte med endog svære våben bekæmpede de revolutionære.

Heftige gadekampe i Berlin bevirker, at dannelsen af republikken må finde sted i den lille, fredelige by Weimar, heraf navnet Weimarrepublikken.

Den tyske krigsmarine afleveres til de allierede, men sænker sig selv i Scapa-Flow. Til gengæld tvinges tyskerne til at levere handelsskibe med tilsvarende tonnage, hvilket sammen med de allieredes blokade, dvs. spærring af forsyninger til Tyskland ad søvejen, havde en katastrofal indflydelse på fødevarer-situationen.

I Tyskland blev arbejderopstande slået ned med hård hånd af den tyske hær – Reichwehr på ordre af den socialdemokratiske minister Noske, som kaldte sig selv for blodhunden.

Bedst kendt er Novemberrevolutionen i Kiel og Spartakus-oprøret i Berlin.

Sult krævede tusinder af døds ofre – mange især børn var plaget af underernæring.

Børn blev invalideret af sygdomme som f.eks. **engelsk syge** (kalkmangel pga. mangel på mælk) og **kartoffelsyge**.

Da børns føde kun bestod af kartoffelvand, svulmede de voldsomt op, fik vand i kroppen, heraf navnet.

Den spanske syge, en form for influenza, krævede døds ofre i hele Europa, også i Danmark.

Rigsværnet opretter og finansierer det illegale Sorte Rigsværn, der påbegynder en illegal oprustning og undergraver alle demokratiske kræfter, fortrinsvis med mord. Man regner med, at flere hundrede er blevet myrdet af Fememorderne.

Alle, der kritiserede det Sorte Rigsværn risikerede livet.

Tyske Freikorps deltog i nedkæmpelsen af folkeopstande i Finland, Estland, Letland og Litauen.

Danske frivillige deltog også, blandt dem var ledere af Danmarks største leverandør af våben til Hitlertyskland under besættelsen. (Rifelsyndikatet også benævnt Dansk Industri Syndikat)

Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg, som havde stemt mod krigsbefallingerne – blev under Første Verdenskrig idømt fængselsstraffe for landsforræderi, begge var på Socialdemokratiets venstrefløj.

Efter krigen danner de det tyske kommunistparti og leder spartakisterne. Spartakistoprøret blev slået ned efter heftige gadekampe, som nærmest må betegnes som borgerkrig, krævede 1.300 ofre.

Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg myrdes på hærens tilskyndelse. Deres morder var Horst von Pflugk-Hartung (senere gestapoagent også i Danmark).

Børskrakket i 1929 i Wall Street i USA

Dette krak blev begyndelsen til en verdensomspændende krise med massearbejdsløshed. Den følgende uro i form af oprør – borgerkrige – kaos – sult og elendighed er karakteristisk for perioden.

Magthaverne i industrilandene blev svækket i deres angst for de oprørske arbejdere, og deres frygt for de krigeriske diktatorer, som kom til at præge perioden fra 1930 – 39.

Splittelsen i arbejderbevægelsen betød, at fascisterne flere steder kom til magten. I Tyskland nazisterne ved Adolf Hitler, i Italien ved Benito Mussolini og i Spanien ved Francisco Franco.

I kriseårene kunne man se endeløse rækker af arbejdsløse foran fagforeningerne. Et stempel var bevis på, at man ikke var i arbejde. En latterlig ordning, da det var komplet umuligt at finde selv det tarveligste job. I regn – i blæst – i kulde og sne stod de i timevis for at få retten til en understøttelse, der ikke kunne holde nøden fra døren - til gengæld satte de arbejdsløse selvrespekt og selvværd til. Borgerskabet forkyndte: – arbejdsløse gider ikke arbejde – understøttelsen er for høj. Samme melodi høres i dag ved nedsettelse af ydelser til indvandrere og andre langtidsledige.

Selvforsyningspolitik – Beskyttelsestold

Med massearbejdsløsheden som baggrund indførtes internationalt beskyttelsestold for at bevare beskæftigelsen i det enkelte land. Med toldsatser som baggrund ydede de enkelte lande tilskud (dumping) til deres varer således, at disse blev konkurrencedygtige og kunne sælges til samme pris eller under køberlandets pris.

I Danmark vedtog man støtteordninger (Kanslergadeforliget) f.eks. til landbruget i form af svinekort og andre støtteordninger.

Harmen var stor blandt danske arbejdere, når de så en storbonde køre rundt i en såkaldt Smør-Ford rygende på en kæmpecigar.

Harmen blev ikke mindre, når arbejderen kunne konstatere, at priserne i engelske butikker var lavere end hans pris i dansk butik.

Organisationen Dansk Arbejde blev oprettet af arbejdsgiverforeningen med appel til den danske forbruger om at vise sin fædrelandskærlighed ved at købe danske varer.

Vær dansk – køb dansk

I Tyskland lød det:

Vær tysk, køb ikke hos en jøde.

SA (nazistiske stormtropper) holdt vagt foran de jødiske forretninger og jog dermed kunderne væk.

Til glæde for de jødiske forretningers konkurrenter?

Skulle en køber være så foma-stelig, at han ikke tog truslerne alvorligt, kunne han læse, køber du hos en jøde bliver du fotograferet.

Oversat betyder det vel: Vi skal nok få ram på dig.

**Jüdisches Geschäft! Wer hier kauft
wird photographiert**

Flertallet af tyskere har siden påstået, at de intet kendte til udryddelse af untermenschen. Tyskerne, må hvis man skal fæste lid til denne "uskyld", have været både blinde og døve – derudover har de næppe snakket sammen om deres jagttagelser.

Arbejdsløsheden i industrilandene blev ikke mindre af disse ordninger – som i virkeligheden svarer til at save den gren over, som man selv sidder på – tværtimod blev nøden i de forskellige lande større – derfor gik man over til, at indskrænke forbruget af udenlandske varer = selvforsyning. Handelsaftaler landene imellem, hvor princippet var byttehandel, blev indgået. Når du køber så meget af mig – køber jeg tilsvarende af dig. Disse byttehandlere blev ofte foretaget mellem flere lande samtidigt.

Formålet var at begrænse de enkelte landes forbrug af fremmed valuta og dermed begrænse udlandsgælden. Begreber som handelsoverskud – underskud opstod. For at holde hånd i hanke med im-eksport opstod i 1931 et valutaværn – i Danmark kaldet Valutacentralen. Principielt gjorde man op, hvor megen fremmed valuta solgte varer til udlandet havde indbragt i kassen, hvorefter indførselsbevillinger udstedtes i overensstemmelse hermed.

Råvarer til forarbejdning i Danmark var på en friliste, medens varer som skønnedes kunne fremstilles her hjemme var på bunden liste. Med Valutacentralens arbejde og erfaringer som baggrund blev et vareforsyningsråd nedsat og et varedirektorat oprettet kort efter krigsudbruddet i 1939. Det vender jeg tilbage til.

Den engelske premierminister Chamberlain gik af, efter at han havde demonstreret for en hel verden, at han ikke havde forstået endelige begreb et lod af den nazistiske voldsideologi.

Den største tåbe blandt politikere?

Diktatorenes årti; 1930 – 1939

Folkeforbundets og stormagternes passivitet var indirekte årsag til:

Japans overfald på Kina – massakrer (800.000 halshugges) og Japans udtræden af Folkeforbundet

Italiens overfald på stammefolkene i Abessinien, (Etiopen)

Hitlers besættelse af Rhinlandet, (Hitler udtalte senere, at havde Frankrig intervenseret, havde han trukket de tyske tropper tilbage).

Interventionspolitikken (ikke – indblanding) under Den spanske Borgerkrig blev et væsentlig bidrag til fascistens, Francos sejr over et demokrati.

Dermed fik man medansvar for de krigsforbrydelser, som tysk og italiensk militær begik – Francos myrderier og de mange spaniers sultedød.

Anden Verdenskrig begyndte ikke i 1939, men med Den spanske Borgerkrig.

Forliget i München, hvor den engelske premierminister Chamberlain udtalte:

„Nu har vi fred i vor tid”,

men det blev en fred, som kun varede få måneder, og hvor man først solgte Sudeterområdet – senere resterne af Tjekkosllovakiet.

Disse brud på international lov og orden med alle demokratierne siddende passive på sidelinjen afværgede ikke og udsatte ikke katastrofen:

Den Anden Verdenskrig. Passiviteten blev en væsentlig årsag til 2. Verdenskrigs udbrud. med 56 millioner – snarere 70 millioner døde,

Man gav forbryderne blod på tanden.

Dansk udenrigspolitik var i disse år en klar demonstration af, at man for enhver pris ville holde sig uden for stormagters konflikter. Det danske forsvar blev holdt på vågeblus – man havde kun et beredskab for med største besvær at kunne give stormagterne indtryk af, at man ville kæmpe for at bevare vor neutralitet.

Danskes holdning var: „Det nytter ikke; det er spild af penge.“

Baggrunden for:

Ikke Angrebspagten Tyskland – Sovjet for Hitler – Stalin pagten?

Det vil blive for omfattende i detaljer at beskrive det rænkespil, der knyttede sig til Ikke - Angrebspagten mellem de to diktaturer, hvorfor du kun får et kort sammendrag. En mere detaljeret beskrivelse finder du i Tema I – kapitel 1.

München forræderiet – Sudeterlandet er til salg

21. maj 1937: to hjemmetyskere bliver skudt af tjekkisk politi under meget voldsomme optøjer. Hitler truede; hans landsmænd led overlast, han var beskytteren, men hvis man læser hans tale fra **5. november 1937:** passer timingen for overfaldet meget præcist.

Hitler havde der forudsagt overfaldet, dog ikke datoen.

Prag-regeringen forhandler og opfordres af England og Frankrig til at være smidig (falde til patten).

1938; 25. maj: Sovjet indkalder den tjekkiske gesandt i Moskva Fierlinger til Folkekommissariatet for udenrigsanliggender.

Her meddeles, at Tjekkoslovakiet kan føle sig absolut sikker på, at Sovjetunionen i tilfælde af tysk angreb ville opfylde sine bistandsforpligtigelser efter den mellem Tjekkoslovakiet, Frankrig og Sovjet indgåede traktat.

4. juni: Sovjet foreholder den franske udenrigsminister, at det er nødvendigt at indkalde til en generalstabskonference for at drøfte på hvilken måde, der kunne ydes Tjekkoslovakiet militær hjælp.

12. juni: Oslomagterne: Danmark, Norge, Sverige, Belgien, Holland, Finland og Luxemburg erklærer i Folkeforbundet, at det må være hver egen stats egen sag, om den vil deltage i sanktioner.

Budskabet oversat til dansk:

„**Vær så god, Hr. Hitler, vi vil ikke lægge hindringer i vejen.**“

23 juni: Sovjet erklærer, at det ikke vil øve nogen form for pres på den tjekkoslovakiske regering for at få det til at give efter for Hitlers krav om afståelse af Sudeterområdet.

27. august: Sovjets udenrigsminister erklærer overfor den tyske gesandt i Moskva, von der Schulenberg, at Sovjetunionen vil opfylde sine bistandsforpligtelser.

Hvis krigen kommer, vil Sovjet holde ord og gøre alt, hvad det formår. Chefen for den tyske generalstab, general Ludwig Beck tager sin afsked i protest mod Hitlers voldspolitik.

15. september: Chamberlain ankommer til Berchtesgaden:

Føreren er forhandlingsvenlig, hvis Vestmagterne lige vil anerkende sudetertyskernes selvbestemmelsesret.

19. september: Benes, den tjekkoslovakiske præsident modtager et engelsk – fransk ultimatum om at bøje sig for Hitlers krav. Benes forespørger nu i Moskva:

1. Vil Sovjetunionen yde øjeblikkelig og effektiv hjælp, hvis Frankrig opfylder sine forpligtelser?

2. Vil Sovjetunionen, uanset om forudsætningen i bistandspagten om fransk hjælp brister, gribe til militære sanktioner mod aggressoren?

20. september: Svaret var: „Ja, øjeblikkeligt og effektivt“ På det andet spørgsmål: „Ja i enhver henseende.“

21. september: Sovjet kræver i Folkeforbundet den tyske aggression taget op og bekræfter Sovjets beredvillighed til at opfylde sine forpligtelser. Kort tid senere udmelder Sovjet sig af Folkeforbundet.

23. september: Tjekkoslovakiet forespørger endnu engang Sovjet:

„Er Sovjet rede til at opfylde sine forpligtelser, også selv om Frankrig svigter og uden at afvente Folkeforbundets afgørelse?

Svaret var ja, men et mere overbevisende udtryk for viljen til at bekæmpe aggressionen var: at Sovjet koncentrerede 30 divisioner ved sine vestlige grænser – panserafdelinger og luftvåben sattes i kampberedskab. 246 bombefly og 302 jagere koncentreredes i og omkring Kiev. Herom underrettedes også den franske regering.

Polen konspirerer med Tyskland, som tilbyder en Ikke-Angrebspagt. Sovjet meddelte den polske regering, at såfremt polske tropper overskrider den tjekkiske grænse vil Ikke-Angrebspagten mellem Sovjet og Polen ophøre.

29. september 1938: Tyskland, Storbritannien, Frankrig og Italien indgår overenskomst om afståelsen af den sudetertyske del af Tjekkosllovakiet til Tyskland.

Nov. 1938: Rapport: Stapo = Gestapo, Kiel. Lagebericht. Leverandør Kurt Wurbs, tysk socialdemokratisk emigrant og gestapoagent.

Afskrift i uddrag fra Carl Madsens bog Flygtning 33 (side 326.)

„Møde afholdt i ministeriet i Slotsholmsgade i Kbh. Deltagere bl.a. Hans Hedtoft, statsminister Stauning, justitsminister Steincke, professor Aage Friis og de tyske emigranter Richard Hansen, Breitscheid, Scheidemann og Tarnow.“

Under denne samtale oplystes det med den franske politiker Leon Blum som kilde, at Frankrigs udenrigsminister Bonnet sammen med den franske højfinans havde foretaget omfattende børsspekulationer, og at de ville lide tab på mange hundrede millioner, hvis krigen brød ud nu.

Derfor havde Bonnet misinformeret den engelske regering.

Derfor lagde også England pres på den tjekkiske regering.“

Realpolitiske forhandlinger
på skrømt
Vort fælles løfte;
*at kun døden kan skille os ad,
huer mig ikke, sagde Hitler.*

Et er et søkort at forstå; et andet et skib at føre; ordsproget kan bruges til forståelse af diplomatisk kunst, storpolitik og realpolitik.

Baggrunden for Hitler – Stalin pagten?

To diktatorer med millioner af fanatiske tilhængere.

Begge skyldige i Folkemord.

Kun et målfoto kan afsløre, hvem af dem, der var den største forbryder.

Kommentar:

Dette må være forklaringen på, at England springer fra sine forpligtelser, for kort tid efter i Polens tilfælde at stå klippefast på sine aftaler og forpligtelser. Bonnets handling savner jeg ord for at karakterisere, men jeg er ikke i tvivl om, at den fik afgørende indflydelse på de realpolitiske forhandlinger mellem stormagterne, der afsluttedes med Ikke-Angrebspagten mellem Sovjet og Tyskland og den danske regerings handlingsmønster frem til besættelsen.

Sovjet foreslår England og Frankrig en gensidig bistandspagt:

Stormagterne sender nogle ubetydelige „sidegademekanikere“ uden kompetence af nogen art til forhandlingerne i Moskva.

Måske en af flere årsager til Sovjets mistillid.

Samtidigt forhandler Stalin & Hitler, i al hemmelighed og på topplan. Hitler havde udsendt sin udenrigsminister von Ribbentrop.

En hemmelig protokol underskrives.

Diktatorerne deler Polen: Stalin får de baltiske lande, dermed er Leningrad sikret, håber man. Hitler havde nu fået grønt lys af Sovjet for sit kommende overfald på Polen og fik udover en Ikke-Angrebspagt en handelsaftale, som indebar, at Sovjet forsynede Hitlers lagre med krigsvigtige varer (bensin – olie – korn), lige til Hitler overfaldt Sovjet.

Jødiske forretninger smadres, synagoger afbrændes. I gaderne flammer tusinder af bål. Bøger forfattet af jøder og kommunister er blevet „skadelige“ for den tyske, den nazistiske folkesjæl.

Sovjet sørgede således for brændstof til overfaldene på Europas lande. Eksempelvis blev brændstof i april 1945 sejlet fra den russiske havn Murmansk til Narvik i Norge, medens nordmændene og de allierede endnu kæmpede.

9. og 10. november; 1938: Krystalnatten

Den officielle anledning er en ung jødes nedskydning af en tysk diplomat i Paris og et fingeret attentat på Hitler i .

Studerer man hændelsesforløbet tidsmæssigt, afsløres, at terroraktionerne havde været meget nøje planlagt igennem længere tid.

Bemærkelsesværdigt er, at det demokratiske Europa ikke reagerede, selv om et helt folk vader i glasskår til op over begge ører, og selv om byerne er indhyllet i røg fra brandene fra jødernes helligdomme, synagogerne.

Jøder får skriftligt ordre om at møde ved forskellige politistationer, det gør de fleste, som de pæne mennesker de er, endog med deres værdigenstande. De og værdierne forsvinder. 20.000 jøder blev ført til kz-lejre, mere end 30 blev myrdet under denne herrefolkets ariske folkefest.

Forbrydelserne var en konsekvens af Nürnbergloven af 1935, som udtrykte de nazistiske filosofier om racehygiejne og den ariske races ret til at udnytte andre som slaver for efter brug at udslette dem.

Det tyske folk vadede i glasskår – men har ikke bidraget til forbrydelserne – de vidste ikke – de troede ikke – havde de dog bare vidst – utroligt? Ekstremister hævder selv i vore dage, at Holocaust ikke har fundet sted.

Den nazistiske propagandas formål kan diskuteres, men ved at lægge kommunister – sigøjnere og jøder for had, blev den en del af en afledningsmanøvre, således, at de mange andre uhyrlige forbrydelser, som nazisterne ellers foretog, blev tilsløret eller skjult.

Racehygiejne – medlidenhedsdrab

Berlin 1. september 1939: Adolf Hitler giver Rigsleder Bouhler og dr. med. Brandt under ansvar myndighed til at udvide navngivne lægers beføjelser, således at de kan tilstå syge, der efter skøn er uhelbredelige, nådesdøden.

Et ukendt antal nyfødte svært handicappede fik uden forældrenes viden indsprøjtet dødbringende sygdomme.

Ved Nürnberg-processen blev det fastslået, at mindst 275.000 ariere, syge og handicappede ganske vist, men dog mennesker, blev aflivet under dette af læger ledede tilintetgørelses-felttog.

Gestapo-statistik 1939

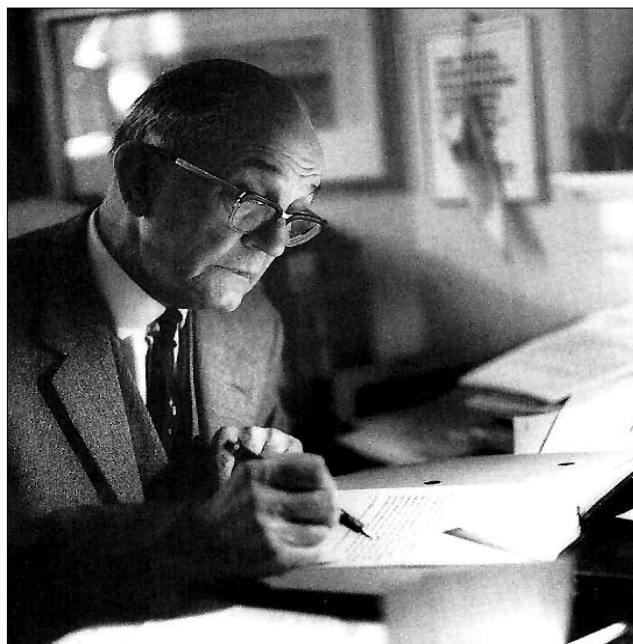
162.734 tyskere sad i beskyttelsesarrest (kz-lejre), 27.396 var under anklage for politisk virksomhed, 112.432 var dømt for politisk virksomhed. Oppositionen var kvalt. Modstandere af nazismen var flygtet til udlandet, anbragt i tugthuse og kz-lejre eller slet og ret myrdet.

Her på denne fredelige vil-lavej bevægede jøderne sig på eget ansvar.

Snart var skiltet overflødig i og med jøder ikke fandtes.

Politisk virksomhed blev efterhånden som nazisterne fik mere magt et begreb, som i starten primært var kommunister, derefter socialdemokrater og fagforeningsfolk for til slut også at ramme religiøse organisationer. Pastor Niemøller og Jehovas Vidner er nogle få eksempler på dette.

Pator Niemüller konstaterede tørt, at da han endelig protesterede, var der ingen til at høre på hans protester.